

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΘΕΜΑ Α

A.1.

α. Λάθος

β. Λάθος

γ. Σωστό

δ. Σωστό

ε. Λάθος

A.2. γ

A.3. δ

ΘΕΜΑ Β

B1.

α. Σχολικό βιβλίο σελίδα 133

Η θεωρία της ζήτησης και της προσφοράς εξετάζει τη συμπεριφορά του αντιπροσωπευτικού καταναλωτή και του αντιπροσωπευτικού παραγωγού με βάση ορισμένες υποθέσεις, ώστε να προσδιοριστεί η τιμή ενός αγαθού στις διάφορες μορφές αγοράς. Η συγκεκριμένη αυτή ανάλυση ανήκει στη μικροοικονομική θεωρία. Παράλληλα με τον όρο μικροοικονομική χρησιμοποιείται και ο όρος θεωρία των τιμών, γιατί σημείο αναφοράς είναι ο προσδιορισμός της τιμής ενός αγαθού. Η μακροοικονομία εξετάζει τα οικονομικά προβλήματα ως ένα σύνολο αλληλοεξαρτώμενων μεγεθών, χωρίς να δίνει έμφαση στη συμπεριφορά κάθε μονάδας χωριστά. Στη μακροοικονομική ανάλυση το επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι η συνολική παραγωγή μιας οικονομίας, το συνολικό εισόδημα, η συνολική κατανάλωση κτλ.

β. Σχολικό βιβλίο σελίδα 133

Παράλληλα με τον όρο μακροοικονομική ανάλυση χρησιμοποιείται συχνά ο όρος θεωρία του Εθνικού Εισοδήματος και της Απασχόλησης, γιατί κεντρικό σημείο της είναι ο προσδιορισμός του εθνικού εισοδήματος και της απασχόλησης του εργατικού

δυναμικού. Η διαφορά, επομένως, ως προς τη μέθοδο μεταξύ μικροοικονομικής και μακροοικονομικής ανάλυσης οφείλεται στο ότι η μακροοικονομία εξετάζει τη συμπεριφορά της συνολικής οικονομίας, ενώ η μικροοικονομία εξετάζει τη συμπεριφορά του οικονομούντος ατόμου.

γ. Σχολικό βιβλίο σελίδα 133

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που επιβάλλουν τη διάκριση της ανάλυσης της οικονομικής θεωρίας σε μικροοικονομικό και μακροοικονομικό επίπεδο. Ο σπουδαιότερος είναι το σφάλμα σύνθεσης. Το σφάλμα σύνθεσης συμβαίνει, όταν δεχόμαστε ότι εκείνο το οποίο ισχύει για τα άτομα ισχύει αναγκαστικά και για το σύνολο της οικονομίας. Το σφάλμα σύνθεσης είναι σφάλμα λογικής. Παράδειγμα: Στη μικροοικονομική ανάλυση γίνεται δεκτό ότι, όταν μειωθεί ο εργατικός μισθός (που αποτελεί στοιχείο του κόστους παραγωγής), η ατομική επιχείρηση μπορεί να αυξήσει το κέρδος της, εφόσον η τιμή του παραγόμενου προϊόντος παραμένει σταθερή. Από μακροοικονομική άποψη το συμπέρασμα αυτό δεν είναι αναγκαία αποδεκτό, γιατί, αν μειωθούν οι μισθοί σε όλους τους κλάδους για όλη την οικονομία, θα μειωθεί η αγοραστική δύναμη των καταναλωτών, με συνέπεια τη μείωση της συνολικής ζήτησης και στη συνέχεια των τιμών, άρα και των κερδών των επιχειρήσεων.

ΘΕΜΑ Γ

Γ.1.

ΕΤΟΣ	P ΣΕ €	Q ΣΕ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΑΚ. ΕΓΧ. ΠΡ. ΣΕ ΤΡΕΧ. ΤΙΜ.	ΑΚ. ΕΓΧ. ΠΡ. ΣΕ ΣΤΑΘ. ΤΙΜ.
2000	6	50	300	500
2001	8	60	480	600
2002	10	80	800	800
2003	12	100	1.200	1.000

ΕΤΟΣ 2002

$$\bullet \text{ΑΕΠ}_2 \text{ τρ.τ.} = P_2 \cdot Q_2 \Leftrightarrow 800 = P_2 \cdot 80 \Leftrightarrow \boxed{P_2 = 10\chi\mu}$$

$$\bullet \Delta T_2 = \frac{\text{ΑΕΠ}_2 \text{ τρ.τ.}}{\text{ΑΕΠ}_2 \text{ στ.τ.}} \cdot 100 = \frac{800}{800} \cdot 100 = 100, \text{ άρα το } \underline{2002} \text{ είναι έτος βάσης}$$

ΕΤΟΣ 2000

$$\bullet \text{ΑΕΠ}_0 \text{τρ.τ.} = P_0 \cdot Q_0 \Leftrightarrow 300 = P_0 \cdot 50 \Leftrightarrow \boxed{P_0 = 6\chi\mu}$$

$$\bullet \text{ΑΕΠ}_0 \text{στ.τ.} = P_2 \cdot Q_0 = 10 \cdot 50 = \boxed{500\chi\mu}$$

ΕΤΟΣ 2001

$$\bullet \text{ΑΕΠ}_1 \text{τρ.τ.} = P_1 \cdot Q_1 \Leftrightarrow 480 = 8 \cdot Q_1 \Leftrightarrow \boxed{Q_1 = 60\mu\text{ον}}$$

$$\bullet \text{ΑΕΠ}_1 \text{στ.τ.} = P_2 \cdot Q_1 = 10 \cdot 60 = \boxed{600\chi\mu}$$

ΕΤΟΣ 2003

$$\bullet \text{Κ.Κ.ΑΕΠ}_3 \text{στ.τ.} = \frac{\text{ΑΕΠ}_3 \text{στ.τ.}}{\text{Πληθυσμός}} \Leftrightarrow 25 = \frac{\text{ΑΕΠ}_3 \text{στ.τ.}}{40} \Leftrightarrow \boxed{\text{ΑΕΠ}_3 \text{στ.τ.} = 1.000\chi.\mu.}$$

$$\bullet \Delta T_3 = \frac{\text{ΑΕΠ}_3 \text{τρ.τ.}}{\text{ΑΕΠ}_3 \text{στ.τ.}} \cdot 100 = \frac{1.200}{1.000} \cdot 100 = 120$$

ΑΡΑ

$$\bullet \Delta T_3 = \frac{P_3}{P_2} \cdot 100 \Leftrightarrow 120 = \frac{P_3}{10} \cdot 100 \Leftrightarrow \boxed{P_3 = 12\chi\mu.}$$

$$\bullet \text{ΑΕΠ}_3 \text{τρ.τ.} = P_3 \cdot Q_3 \Leftrightarrow 1.200 = 12 \cdot Q_3 \Leftrightarrow \boxed{Q_3 = 100\mu\text{ον.}}$$

Γ.2.

i. Πραγματική μεταβολή $_{0-1} = 600 - 500 = \boxed{100\chi\mu}$

ii. Πραγματική ποσοστιαία μεταβολή $_{0-1} = \frac{600 - 500}{500} \cdot 100 = \boxed{20\%}$

Γ3

i. $\text{ΑΕΠ}_{\text{στ.τ.}} = P_{\text{έτους βάσης}} \cdot Q_{\text{τρέχοντος έτους}}$

$$\text{ΑΕΠ}_0 \text{στ.τ.} = 6 \cdot 50 = \boxed{300\chi\mu}$$

$$\text{ΑΕΠ}_1 \text{στ.τ.} = 6 \cdot 60 = \boxed{360\chi\mu}$$

$$\text{ΑΕΠ}_2 \text{στ.τ.} = 6 \cdot 80 = \boxed{480\chi\mu}$$

$$\text{ΑΕΠ}_3 \text{στ.τ.} = 6 \cdot 100 = \boxed{600\chi\mu}$$

ii. Πραγματική ποσοστιαία μεταβολή $_{0-1} = \frac{360-300}{300} \cdot 100 = \boxed{20\%}$

Η πραγματική ποσοστιαία μεταβολή μεταξύ 2000 και 2001 παραμένει ίδια, ανεξάρτητα από το έτος βάσης.

Γ.4.

Το ονομαστικό ΑΕΠ μετρά τη χρηματική αξία της παραγωγής μιας οικονομίας σε τρέχουσες τιμές. Το πραγματικό ΑΕΠ μετρά το μέγεθος της παραγωγής σε σταθερές τιμές (κάποιου τυχαία επιλεγμένου έτους βάσης). Το πραγματικό ΑΕΠ αυξάνεται μόνο όταν η ποσότητα των παραγόμενων αγαθών και υπηρεσιών έχει αυξηθεί, σε αντίθεση με το ονομαστικό ΑΕΠ που αυξάνεται, είτε επειδή έχει αυξηθεί η παραγωγή είτε επειδή έχουν αυξηθεί οι τιμές, είτε επειδή έχουν αυξηθεί και τα δύο.

ΘΕΜΑ Δ

Δ.1. •ΠΡΟΣΦΟΡΑ: $Q_{S_{ατομική}} = \gamma + \delta P$

Άρα, $\begin{cases} 50 = \gamma + \delta \cdot 20 \\ 60 = \gamma + \delta \cdot 25 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} \gamma = 10 \\ \delta = 2 \end{cases} \Rightarrow \boxed{Q_{S_{ατομ}} = 10 + 2P}$

• $Q_{S_{αγοραία}} = Q_{S_{ατομική}} \cdot \text{Αριθμός Επιχ / σεων} = (10 + 2P) \cdot 100 = \boxed{1.000 + 200P = Q_{S_{αγοραία}}$

•ΖΗΤΗΣΗ:

Για $P=60$ η $\Sigma\Delta=120.000$

άρα, $\Sigma\Delta = P \cdot Q_D \Leftrightarrow 120.000 = 60 \cdot Q_D \Leftrightarrow Q_D = 2.000$

• $P_1 = 60 \quad Q_1 = 2000 \quad E_D = -1,5$

ΑΡΑ: $E_D = \frac{\Delta Q}{Q_1} \frac{P_1}{\Delta P} \Leftrightarrow -1,5 = \beta \cdot \frac{60}{2000} \Leftrightarrow \beta = -50$

$Q_D = \alpha + \beta P \Leftrightarrow 2000 = \alpha - 50 \cdot 60 \Leftrightarrow \alpha = 5.000$

$\boxed{Q_{D_{αγοραία}} = 5.000 - 50P}$

Δ.2.

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΑΓΟΡΑΣ

$Q_D = Q_S \Leftrightarrow 5.000 - 50P = 1.000 + 200P \Leftrightarrow \boxed{P_E = 16\chi\mu}$

$\left. \begin{aligned} Q_D &= 5.000 - 50 \cdot 16 = 4.200 \\ Q_S &= 1.000 + 200 \cdot 16 = 4.200 \end{aligned} \right\} \boxed{Q_E = 4.200\mu\omicron\nu}$

Δ.3.

$$\text{"Καπέλο"} = P' - P_A \Leftrightarrow 15 = P' - P_A \Leftrightarrow P' = 15 + P_A \quad (1)$$

Για P_A η $Q_s = 1.000 + 200P_A$ (2) ενώ οι καταναλωτές είναι διατεθειμένοι να απορροφήσουν την ποσότητα αυτή σε μια P' , δηλαδή, $Q_D = 5.000 - 50P'$ (3)

Για P' και P_A η $Q_D = Q_S$.

Από (2), (3) έχω:

$$Q_D = Q_S \Leftrightarrow 5000 - 50P' = 1000 + 200P_A \stackrel{(1)}{\Leftrightarrow} 5000 - 50(15 + P_A) = 1000 + 200P_A \Leftrightarrow P_A = 13\chi\mu$$

Δ.4.

- Το αγαθό X είναι κανονικό αγαθό, άρα, η αύξηση του εισοδήματος θα επιφέρει αύξηση της ζήτησής του.
- Παράλληλη μετατόπιση σημαίνει ότι $\frac{\Delta Q}{\Delta P} = \beta = -50$ (κλίση) σταθερή και για τις δύο καμπύλες ζήτησης.
- Για $P=16$: $Q_{D'} - Q_S = 840 \Leftrightarrow Q_{D'} - 4200 = 840 \Leftrightarrow Q_{D'} = 5040$

ΑΡΑ

$$Q_{D'} = \alpha + \beta P \Leftrightarrow 5040 = \alpha - 50 \cdot 16 \Leftrightarrow \alpha = 5840$$

$$Q_{D'} = 5840 - 50P$$

ΝΕΑ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΑΓΟΡΑΣ

$$Q_{D'} = Q_S \Leftrightarrow 5840 - 50P = 1000 + 200P \Leftrightarrow P_{E'} = 19,36\chi\mu$$

$$\left. \begin{array}{l} Q_{D'} = 5.840 - 50 \cdot 19,36 = 4.872 \\ Q_S = 1.000 + 200 \cdot 19,36 = 4.872 \end{array} \right\} Q_{E'} = 4.872\mu\text{ον}$$

Επιμέλεια: Κουτσουμπέλη Κατερίνα
Λυμπεροπούλου Κατερίνα
Τσούμας Κωνσταντίνος